

OKLEVELEK

MAYLÁD ISTVÁN TÖRTÉNETÉHEZ.

— MÁSODIK ÉS BEFEJEZŐ KÖZLEMÉNY. —

XVIII. Berzencze, 1532. júnus 29.

Maylád István levele Nádasdy Tamáshoz.

Magnifice domine observandissime, post mei et servitiorum commendationem. Intellexi literas d. v. et ultimas et etiam, quae pro Farkasich scribit, quia heri vesper huc ad me venit, quem vel mecum, vel ipsum solum ad Kaproncza die crastina mittam, ut iterum conveniat d. v. m. D. v. m. itaque non putet me a servitiis d. v. sine causa retraxisse, nec dolor pedes (*így*) me retinisset, nam alterius consilium me retinuit, ut ad Schenythiak non iverim, nisi ita fuit visum domino Paulo Kereczeny, quem hucusque apud d. v. m. esse existimo. Nam siquid facere voluissemus, neminem eotunc reperire potuissemus, quoniam prae metu omnes aufugerant, sic tandem post intimata ipsius Zwynyok sum reversus. Servitores d. v. m., quos ad Senythak misi, non timeat d. v. m., quia bono modo et bona provisione eos misi. Nam misi eos ad castrum domini videlicet Pusztovicza cum hominibus ipsius domini regis, qui iam illuc salvi pervenerunt. Interim non me illuc movi, illuc tamen nullo modo se movebunt, nisi cum consilio castellanorum de Stanychnak, et si opus fuerit, commisit dominis castellanis suis, ut et peditibus et equitibus eos usque ad Stenyschnak conducant. Nec credat d. v. m. tanta spolia ibi esse perpetrata, secus intelligere daret d. v. m., quia ego non credo illo mendaci Nicolao Literato, sed aliis fidelioribus, qui ibi fuerunt. Promisit etiam cuniculus se omnia rectificare, non modo illi in registro mittendo damna, quae homines sui fecissent. Interim ipse nihil facere praetendit et bona occupata omnia relaxare vellet. Visum itaque fuit autem d. v. m., ut interea supersedeamus et videamus, cum qua relatione iterum a cuniculo redibit homo d. v. m. Germanos autem vidit Nicolaus Literatus,

et plus quam VIII equites et 7 pedites fuerunt, et volunt movere se, quando Nicolaus Literatus ibi fuit, ad Chucha, quia Szaudzsak de Bozna movit se adhuc, quum ego in Welyke eram, versus Albam Nandor, et prope fluvium Zawa discessit. Sequuntur etiam eum victores Thurci, volunt illos persequere, si ita est, ut mihi Nicolaus Literatus dicit. Aliud est, si ego interesset et ibi omnia fecissemus, diu ibi non potuissemus perseverare et si iterum illuc revenissemus, tandem cuniculus cum suis complicibus fecisset maiora damna. Vidit enim d. v. m., quomodo vadunt tempora, si multos inimicos habebimus ab omnibus partibus, erimus insufficientes ne forte et ideo, si vera sunt insinuata cuniculi, mihi sic visum fuit et caeteris amicis d. v., ut ad tempus parvum imponerem illos L equites et pedites 411 et sufficerent nunc. Jam quid d. v. m. voluerit facere, poterit omnia facere. Germani multum habent equitem gravis armaturae praeter Croatos cum clipeis excepto nonnullis. Non est verum, ut Farkasich et alii damnificant, petunt auxilium, quia volunt eorum damna rehabere et ne forte propter d. v. m. optarent bellum, serius pro se ipsis, tamen d. v. m. agat sufficientem, tempus habemus ad recuperanda damna ista et ita, quod cuniculum totaliter delere (?) possumus. Non ut omnes servitores d. v. m. non misissem ad Stenychiak, sed etiam solus libenter ivissem, sed domino Paulo Brechenyi, quem apud d. v. m. esse puto, prius scripsi, ita visum fuit, quod illi sufficientes essent, quos misi.

Quid Franciscum Batthyany agit, mihi molestum est audere, et nescio; si d. v. m. intelligit negotium domini Pekry, domino Thahy sic obtulerunt ex Uyvár, ut non potuissem cum rege meo concordare de suis servitiis et pro aliqua summa pecuniarum monstrassent sibi Posonium . . . sibi dictum est, neque Anthonio Banffy, sic iracunde ex Posonio venerunt ambo cum Banffy, alemani post eos, et lustraverunt omnes currus koczi et Banffy interfecerunt etiam nonnullos ex istis, isti in equis reverterunt. Et ut intelligo, ista est causa, ut regi meo nunquam plus servire volunt. Praeterea optat convenire d. v. et dominus Thahy; nunc leviter poteretis eum ad principem vestrum trahere servitorem. D. v. equites, quos ad Stenychnyak misi, et hic et ibi plenam solutionem unius mensis XL peditibus solvi per flor. 2, illis XL, qui ex Kanizsa cum Michaeli Horvath iverant de solvent ad mensem unum. A domino Thahy accepi literas, iuxta quas d. v. illisolvere habet, dedit pecuniam Ex castro suo Berzencze, in festo beatorum Petri et Pauli apostolorum 1532.

servitor Maylad.

Kivül : Magnifico domino Thomae de Nadasd *stb.*

(Eredetije az országos levéltárban.)

XIX. Furest, 1533. junius 22.

Vlad havasalföldi vajda levele Báthory István erdélyi vajdához.

Spectabilis et magnifice domine, domine frater, amice vicineque charissime, post salutem ac fraternitatis, amicitiae, bonaeque vicinitatis nostrae debitum commendationem. Noverit vestra spectabilis et magnifica dominatio, quod saepius conquesti sumus v. sp. et m. d. ex parte Stephani Zewrthey, quanta damna in alpibus nostris cum suis maleficis nobis intulit, qui usque huc nihil instituire voluit, nec vult. Recordetur etiam v. sp. et m. d., dum et quando potentissimus Caesar Turcorum Austriam invaserat, praedecessor videlicet Wlad waywoda Transalpinensis tributum regni nostri Transalpinensis ipsi Caesari Turcorum medio nonnullorum boyarorum nostrorum, videlicet Theodoro supremo logothetho et Sarban wdvornicho per Hungariam mittere decreverat, cum vero ad civitatem regiae maiestatis Karansebes pervenissent, tunc ipsi civitatenses ab eis mille florenos acceperant sub eo colore, quod ipsos comitare velint, quousque cum tributo illo ad Caesarem pervenire possint. Ferunt etiam eos dixisse, quod sine eorum comitiva nullo modo usque ad loca illa pervenire valebant secure, extunc comitati sunt eos usque ad aliqua loca, feceruntque inter eos tales rumores, quod Caesar ipse per Germanos profligatus esset, et sic coacti, tergaversus usque ad praedictam civitatem devenisse cum magno pudore, ibique ab eis equos accepisse. Tandem etiam servitores Sarban udvornyk unum ex Karansebesiensibus interfecerant, pro quo coactus dare est quatuorcenta florenos; postea et ipsi Sebesienses unum ex servitoribus Sarban udvornyk interfecerant et nihil pro eo solvere voluerunt, et quando exercitus Hamza bani atque aliorum boyarorum nostrorum, qui per totam aestatem in servitiis regiae maiestatis Budam Estergoniumque erant servituti, in reditu eorum ad Transalpinam etiam equos et alias res vi potentiaque eorum acceperant. Quapropter rogamus v. sp. et m. d., tamquam fratrem, amicum bonumque vicinum nostrum charissimum, ut secundum mandatum regiae maiestatis omni communi iustitia, quae jubet dare omnibus, quod suum est, administrare digneretis, quod si secus tantum scandalum erga boyarones nostros factum totque damna impensa nullatenus mittere volumus, sed alias de re negotioque isto excogitabimus; deinde quod quod boyaro noster nomine Maylath Zpathar atque egregius Petrus Pythar secretarius noster nomine nostro v. sp. et m. d. dicent, fidem indubiam ei praestare velitis, sicut et nobis. Dominationem deus maximus felicissimam conservet ad sua vota desi-

deria multos ad annos. Datum in domo nostra Fwrest, vigesima secunda die Junii, anno domini 1533.

Wlad dei gratia dominus verus,
haeres waywodaque regni Transalpinensis.

Kivül: Spectabili et magnifico domino, domino Stephano Bathory de Somlyo waywodae Transsilvanensi et siculorum comiti, domino fratri, amico vicinoque nobis charissimo.

(Eredetije a M. Nemz. Muzeum levéltárában.)

XX. Fogaras, 1535. augusztus 17.

Majlád István erdélyi vajda Petky Gábor birtokaira, melyeken a hamis pénzverők elhatalmasodtak, biztosul kiküldi Majlád Demetert.

Stephanus Maylath vayvoda Transylvanus et siculorum comes, circumspectis ac providis iudicibus, garabiis, kenesiis ac villicis, necnon iuratis caeterisque civibus et universitati iobbagionum nobilis Gabrielis Pethky in his partibus Transylvanis ubivis existentibus favorem. Quoniam in bonis praefati Gabrielis Pethky, qui dominus terrestris videlicet hactenus fuit inter vos, utputa ibidem in Pethk manifestus cussor falsarum monetarum compertus est, cussio autem falsarum monetarum notam perpetuae infidelitatis aperte tangit, et cussor quidem eorum poena demerita puniri solitus est et debebit, sed et ipse Gabriel Pethki sententiam capitalem et ex eo amissionem cunctorum bonorum et iurium possessionariorum atque rerum quarumlibet palam incurrisse perhibetur, propter quod vos per egregium Demetrium Maylath fratrem germanum nostrum seu hominem suum, praesentium scilicet ostensorem, regiam ad rationem occupari decernere duximus committendum, prout committimus praesentiumque per vigorem. Quocirca requirimus vos et nihilominus vobis et vestrum cuilibet harum serie regia in persona sub amissione omnium bonorum et capitum vestrorum firmissime committimus, quatenus agnitis praesentibus erga praefatum Demetrium Maylath fratrem germanum nostrum seu hominem suum, praesentium, ut praefertur, ostensorem auscultare, eundemque tamquam dominum vestrum terrestrem praemissam regiam ad rationem audire, eidemque obtemperare et erga eundem, ut subditos decet, in omnibus vos ipsos tenere debeatis et teneamini, secus poena sub praemissa nulla ratione facere praesumentes; praesentibus perlectis exhibentibus restitutis. Datum in Fogaras, feria tertia proxima ante festum beati Stephani primi regis Hungarorum, anno domini millesimo quingentesimo tricesimo quinto.

(A gyulafehérvári káptalan által 1810. aug. 10-én kiadott hiteles másolat a gróf Majláth György zavari levéltárában.)

XXI. 1536. aprilis 2.

A kolosmonostori convent előtt a kolosvári domokosrendiek kiküldöttei ígéretet tesznek, hogyha a Thury Benedek által nekik hagyományozott thuri jószág eladásra kerülne, azt Majlád Istvánnak fogják eladni.

Nos conventus beatae Mariae virginis de Kolosmonostra, memoriae commendamus per praesentes, quod religiosi fratres Vitalis prior conventus ordinis beati Dominici in clauastro beatae Mariae virginis in civitate Kolosvár fundato, necnon Laurentius eiusdem ordinis in persona totius conventus eiusdem ordinis nostram personaliter venientes in praesentiam, sponte et libere confessi sunt retuleruntque in hunc modum, quod si temporis in processu casualiter contigerit ipsos possessionem eorum Thur vocatam ab egregio quondam Benedicto Thury eisdem in perpetuam elemosynam legatam pro pecuniis vendere, et tunc nemini alteri praeterquam spectabili et magnifico domino Stephano Maylath vayvodae Transylvano et sicularum comiti vendere volunt et nemini alteri, harum nostrarum vigore et testimonio literarum mediante. Datum in dominico Judica, anno dni 1536.

(A kolosmonostori convent által 1810. dec. 27-én kiadott hiteles másolata gróf Majláth György zavari levéltárában.)

XXII. 1537. febr. 9.

A kolosmonostori convent előtt a Thamássyak dobokavármegyei birtokaikat eladják 4000 arany forintért Majlád István erdélyi vajdának.

Nos conventus ecclesiae beatae Mariae virginis de Colosmonostra. omnibus Christi fidelibus tam praesentibus, quam futuris praesentes literas nostras inspecturis, salutem in omnium salvatore. Ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod egregius Bernardus Thamássi de Naznanfalva ac nobilis Ludovicus filius egregii quondam Francisci similiter Thamássi de Zentkiral, idem nihilominus Bernardus Thamássy praefati Ludovici Thamassy praesentis et deinde iidem Bernardus et Ludovicus Thamassy ambo unanimiter nobilis Joannis filii dicti quondam Francisci Thamassy, onera et quaelibet gravamina infrascriptorum, si persistere nollent, super se ipsos per omnia assumendo, nostram personaliter venientes in praesentiam, sponte et libere sunt confessi et retulerunt nobis in hunc modum, quomodo ipsi matura inter sese deliberatione praehabita certis bonis respectibus animum eorum ad id moventibus et inducentibus totales et integras possessiones ipsorum Harynna et Monyoros, Bylak et Neez vocatas in comitatu de Doboka existentes habitas per ipsos Bernardum et quondam Franciscum Thamassy propriis eorum utilitatibus et pertinentiis quibuscumque, terris sci-

licet arabilibus cultis et incultis, aquis, pratis, pascuis, campis, foenetis, foenilibus, sylvis, nemoribus, rubetis, virgultis, spinetis, arundinetis montibus, collibus, vallibus, vineis vinearumque promontoriis, aquis, fluviis, rivis, rivulis, piscinis, piscaturis, aquarumque decursibus, molendinis, molendinorumque et piscinarum locis, generaliter vero quarumlibet utilitatum et pertinentiarum eorundem integritatibus quovis nominis vocabulo vocitatis ad eosdem de iure et ab antiquo spectantibus, pertine-reque debentibus, sub eorum veris metis et antiquis existentibus, spectabilibus ac generosis et magnificis dominis Stephano Maylad vayvodae Transylvano ac Sicularum comiti ac dominae Annae de Nadasd consorti eiusdem, ipsorumque haeredibus et posteritatibus utriusque sexus universis pro quatuor millibus florenorum auri puri Hungaricalis veri, boni et iusti ponderis, plene ab eisdem coram nobis receptis et levatis dedissent, vendidissent et ascripsissent iure perpetuo et irrevocabiliter tenendas, utendas, possidendas pariter et habendas, nil iuris nilve proprietatis et dominii praedicti Bernardus ac Ludovicus et Joannes Thamassy sibi ipsis et eorum haeredibus reservando, sed totum et omne ius ipsorum omnemque iuris et dominii proprietatem, quod et quam ipsi in praenominatis quatuor integris possessionibus videlicet Harina ac Monyoros, Bylak et Neez et pertinentiis eorum habuissent vel haberent, se ipsosque et eorum haeredes et posteritates etiam in futurum quomodolibet habere sperassent, in et ad praetitulatum dominum Stephanum Maylad comitem et vayvodam ac dominam Annam Nadasdy consortem eiusdem, ipsorumque haeredes et posteritates utriusque sexus universos trans-tulissent pleno iure atque cum effectu, imo [dederunt], vendiderunt ascripserunt et perpetuaverunt, totum quoque ius et dominium ipsorum transtulerunt coram nobis. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam [praesens instrumentum] sigilli nostri munimine [roboratum] duximus concedendum emanarique faciendum et extradandum iurium communi iustitia requirente. Datum feria sexta in festo beatae Apolloniae virginis et martyris, anno domini [millesimo] quingentesimo tricesimo septimo.

(A kolosmonostori convent által 1810. dec. 27-én kiadott hiteles másolata gróf Majláth György zavarai levéltárában.)

XXIII. V á r a d, 1537. m a r t i u s 7.

János király meghagyja a kolosmonostori conventnek, hogy Majlád István vajdát a Thamássyaktól vett dobokavármegyei birtokokba igtassa be.

Joannes dei gratia rex Hungariae etc. fidelibus nostris conventui ecclesiae beatae Mariae virginis de Kolosmonostra salutem et gratiam. Cum nos illi fassioni perpetuaeque venditioni

et inscriptioni, quam fidelis noster egregius Bernardus Thamassy de Zenthkiraly, oneribus et quibuslibet gravaminibus nobilium Ludovici et Joannis filiorumque Francisci Thamassy, fratrum suorum patrueium super se levatis super totalibus possessionibus suis ac eorundem fratrum suorum Harynna, Neez, Bylak et Monyoros nominatis omnino in comitatu de Doboka existentibus et habitis fidei nostro spectabili et magnifico Stephano Maylad de Fogaras vayvodae nostro Transylvanensi et siculorum nostrorum comiti coram nobis fecisset, consensum nostrum regium praeberimus pariter et assensum, nihilominus totum et omne ius nostrum regium, si quod in dictis possessionibus Harynna, Neez, Bylak et Monyoros qualitercunque haberemus, aut eadem nostram ex quibuscunque causis, viis, modis et rationibus concernerent maiestatem ac pariter cum cunctis suis utilitatibus et pertinentiis quibuslibet memorato Stephano Maylad vayvodae nostro ac per eum generosae magnificaeque dominae Annae de Nadasd consorti suae, ipsorumque haeredibus et posteritatibus utriusque sexus universis mediantibus aliis literis nostris superinde confectis dederimus, donaverimus et contulerimus, velimusque eosdem per nostrum ac vestrum homines in dominium earundem legitime facere introduci. Pro eo fidelitati vestrae harum serie firmiter committimus, quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fidedignum, quo praesente Stephanus de Galacz, sive Anthonius Fychor de eadem Galacz, vel Georgius de Halabor, nam Lazarus aut Nicolaus Jankaffy de Ews, aliis absentibus homo noster ad facies dictarum possessionum Harynna, Neez, Bylak et Monyoros vicinis et commetaneis earundem universis inibi legitime convocatis et praesentibus accedendo, introducat praefatos Stephanum Maylad vayvodam et dominam Annam consortem suam in dominium earundem, statuaturque easdem eisdem simul cum cunctis suis utilitatibus et pertinentiis quibuslibet praemissae fassionis, consensusque ac iuris nostri regii titulo ipsis incumbente perpetuo possidendas, si non fuerit contradictum, contradictores vero si qui fuerint, evocet eosdem contra annotatos Stephanum Maylad vayvodam nostrum et dominam Annam consortem suam in curiam nostram scilicet maiestatis personalem in praesentiam ad terminum competentem, rationem contradictionis reddituros; et post haec huiusmodi introductionis et statutionis seriem cum contradictorum et evocatorum, si qui fuerint, vicinorumque et commetaneorum, qui praemissae statuti intererunt, nominibus terminoque assignato, ut fuerit expediens, dictae nostrae personali praesentiae fideliter rescribatis. Datum Varadini, feria quarta proxima post dominicam Oculi, anno domini millesimo quingentesimo tricesimo septimo, regnorum vero nostrorum undecimo.

A kolosmonostori convent 1537. május 21-én kelt bizonyságleveléből, l. XXIX. sz. a.

(A kolosmonostori convent által 1810. decz. 27-én kiadott hiteles másolata gróf Majláth György zavari levéltárában.)

XXIV. Szamosfalva, 1537. márczius 13.

Mikola László erdélyi alvajda meghagyja a kolosmonostori conventnek, hogy Majlád István vajdát Bálványos vára s a hozzá tartozó jószágok birtokába igtassa be.

[Amicis suis conventui] ecclesiae beatae Mariae virginis de Colosmonostra Ladislaus Mykola de Zamosfalva vicevayvoda Transylvanus et sicularum vicecomes etc. amicitiam paratam cum honore. Dicitur nobis in persona spe[ctabilis et magnifici] domini, domini Stephani Maylad vayvodae] partium regni Transylvanarum et sicularum comitis etc., domini nostri gratiosissimi, qualiter sua spectabilis magnificentia in dominium arcis Balványos vocatae in comitatu Zolnok interiori existentiae habitae [et universarum pertinentiarum eius in quibuscunque] comitatibus adiacentium suam spectabilem magnificentiam ac haeredes et posteritates eiusdem utriusque sexus universos et per eum generosamque ac magnificam dominam Annam de Nadasd consortem, [necnon et egregium Demetrium similiter Maylad] fratrem suum carnalem certae emptionis titulo mediante literis vestris fassionabilibus superinde confectis et emanatis factae et celebratae concernentium una cum eisdem legitime vellet introire. [Unde nos fidelitati vestrae harum serie mandamus firmiter,] quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fidedignum, quo praesente egregius ac nobilis Bartholomaeus vel Ladislaus aut Sebastianus Makray de Zenth Gyeorgh, sive Nicolaus Szuchaky [aliis] absentibus homo noster vicevayvodalis, ex quo sua spectabilis magnificentia nunc extra hoc regnum existit, et a statutione propter completionem anni summe indigere dicitur, ad faciem praedicti castri [vicinis et commetaneis] inibi legitime convocatis et praesentibus accedendo, introducat praefatum dominum Stephanum Maylad, haeredes et posteritates eiusdem utriusque sexus universos et per eum praedictam dominam Annam consortem [suam, necnon et Demetrium] fratrem suum in dominium eiusdem castri et universarum pertinentiarum eius ubilibet ut praefertur et in quibuscunque comitatibus existentium habitatum praemissae emptionis et inscriptionis titulo ipsis incumbente [perpetuo possidendum, si non fuerit contradictum, contradictores] vero si qui fuerint, evocet illos contra eosdem dominum Stephanum Maylad ac dominam Annam consortem et Demetrium Maylad fratrem suum ad terminum competentem nostram vel

cuius vayvodae seu vice[vayvodae] in praesentiam, rationem contradictionis eorum reddituros efficacem. Et posthaec huiusmodi introductionis et statutionis seriem cum vicinorum et commetaneorum, si qui fu[erint prout vobis fuerit] expediens, nobis amicabiliter suo modo rescribatis, secus non facturi. Datum in domo nostra Zamosfalva praedicta, feria tertia proxima post dominicam Laetare, anno domini millesimo quingentesimo tricesimo septimo.

1537.
márcz. 13.

A kolosmonostori convent 1537. május 14. körül kelt bizonyoságleveléből, l. XXVIII. sz. a.

XXV. 1537. május 14 körül.

A kolosmonostori convent bizonyoságot tesz Majlád István vajdának Bálványos vára és a hozzá tartozó jószágok birtokába történt beigtatása felől.

Conventus monasterii beatae Mariae virginis de Colosmonstra omnibus [Christi fidelibus praesentibus] atque futuris praesentes inspecturis salutem in omnium salvatore. Ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod nos literas egregii domini Ladislai Mykola de Za[mosfalva vicevayvodae Transylvanensis etc.] amici nostri honorandi introductorias et statutorias pro parte spectabilis et magnifici domini, domini Stephani Maylad vayvodae Transylvanensis et Siculorum comitis etc. ac haeredum et posteritatum eiusdem [utriusque sexus et per eum generosae ac magnificae] dominae Annae de Nadasd consortis suae, necnon et egregii Demetrii similiter Maylad fratris sui carnalis confectas et emanatas nobis amicabiliter loquentes et directas honore, quo decuit, accepimus [hunc tenorem continentes: Amicis suis conventui] ecclesiae beatae Mariae virginis de Colosmonstra stb. (l. a XXIV. sz. oklevelet.) [Nos igitur] petitionibus praefati domini vayvodae annuentes, ut tene-mur, unacum Ladislao Makray de Zenth György homine suo vicevayvodali in praescriptis literis eiusdem inter alios nominatim conscriptos expressato nost[rum hominem videlicet religiosum virum] Simonem sacerdotem socium nostrum conventualem ad praemissa fideliter exequenda nostro pro testimonio fidedignum duximus destinandum, qui tandem exinde ad nos reversi, nobis concorditer retulerunt eo modo, quomo[do ipsi feria] dominicam Cantate novissime praeterita et aliis diebus sequentibus ad id aptis ad facies dictorum castri Balvanyos ac pertinentiarum eius in de Zolnok, Doboka et Colos ac ubivis et in quibuscunque comitatibus adiacentium [. . . . vicinis et commetaneis] eorundem universis et signanter providis Stephano Bogathi, Nicolao Apaffi, Gregorio Mathe, Thoma Biro, Paulo

Pathyus, egregii Wolfgangi de Bethlen, Alberto Damokos, egregii Joannis Kemen, in possessione Dechye [vocata residentibus, aliis] etiam quampluribus inibi legitime convocatis et praesentibus accessissent, ibique idem homo iam dicti domini vicevayvodae, dicto nostro testimonio praesente, memoratos dominum Stephanum Maylad vayvodam [eiusque] haeredes [et posteritates universos utriusque sexus, et per] eum generosam magnificam dominam Annam de Nadasd consortem suam, necnon Demetrium similiter Maylad fratrem carnalem praefati domini vayvodae in dominium praetitulati castri Balvanyos [. . . .et universarum pertinentiarum eius in] quibuscunque comitatibus existentium habitarum introduxisset, statuissetque idem et easdem simul cum cunctis suis utilitatibus et pertinentiis quibuscunque, praemissis iuribus et titulis ipsis incumbentibus. . . . legit]imis et sufficientibus diebus ipsis moram faciendo, nemine penitus contradictore inibi apparente. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam praesentes literas nostras privilegiales pendentis et authentici [sigilli nostri munimine roboratas duximus concedendas, communi] iustitia suadente. Datum sedecimo die [diei] introductionis et statutionis praemissarum, anno domini millesimo quingentesimo tricesimo septimo supradicto.

(A gyulafejérvári káptalan által 1810. aug. 9-én kiadott hiteles másolata gróf Majláth György zavarai levéltárában.)

XXVI. 1537. május 21.

A kolosmonostori convent bizonyoságot tesz a felől, hogy Majlád István vajdát a Thamássyaktól vett dobokavármegyei birtokukba beigtatta.

Conventus monasterii beatae Mariae virginis de Kolosmonstra omnibus Christi fidelibus praesentibus pariter et futuris, praesentes inspecturis salutem in omnium salvatore. Ad universitatis vestrae harum serie volumus pervenire notitiam, quod nos literas serenissimi principis et domini domini Joannis dei gratia regis Hungariae etc. domini nostri naturalis et clementissimi introductorias et statutorias pro parte spectabilis et magnifici domini, domini Stephani Maylad vayvodae Transylvanensis et siculorum comitis ac per eum generosae magnificaeque dominae Annae de Nadasd, consortis suae ipsorumque haeredum et posteritatum utriusque sexus universorum confectas et emanatas et directas summo cum honore recepimus in haec verba: Joannes dei gratia stb. (*l. a XXIII. sz. oklevelet.*) Quibus receptis nos mandatis praefati domini nostri regis semper et in omnibus satisfacere cupientes ut tenemur, una cum praefato Lazaro Jankaffy de Ews homine suae maiestatis in praescriptis literis eiusdem inter alios nominatim conscriptos expressato nostrum hominem

videlicet religiosum virum fratrem Simonem sacerdotem socium nostrum conventualem ad praemissa fideliter exequenda nostro pro testimonio fidedignum duximus destinandum, qui exinde ad nos reversi, nobis concorditer retulerunt eo modo, quomodo ipsi die dominico Rogationum novissime praeterito ad facies praetactarum possessionum Harynna, Neez, Bylak et Monyoros omnino in praedicto comitatu de Doboka existentium habitaram vicinis et commetaneis earundem universis ac signanter nobilibus Nicolao Jankaffy de Ews, Stephano Galaczy, Anthonio Fychyor, Michaelae Galaczy et Mathaëo Pesthessy de Galacz, necnon providis Joanne Zaz, Jacobo Morossor, Stephano Longos, Cristanno Reiidel, Georgio Veres et Ambrosio Zekel in possessione Lekencze vocata residentibus, aliis etiam quampluribus inibi legitime convocatis et praesentibus accessissent, ibique idem homo iamdicti domini nostri regis dicto nostro testimonio praesente memoratos dominum Stephanum Maylad vayvodam et per eum generosam magnificamque dominam Annam de Nadasd consortem suam, ipsorumque haeredes et posteritates in dominium praetitulatarum possessionum Harynna, Neez, Bylak et Monyoros introduxisset statuissetque easdem eisdem simul cum cunctis earundem utilitatibus et pertinentiis quibuscumque, praemissis iuribus et titulis ipsis incumbentibus perpetuo possidendum, in facie earundem possessionum Harynna, Neez, Bylak et Monyoros continuis tribus diebus moram faciendo et tandem nobis quoque hic in conventu nostro legitimis quindecim diebus expectantibus et nullo penitus contradictore apparente. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam praesentes literas nostras privilegiales pendentis et authentici sigilli nostri munimine roboratas eisdem duximus concedendas iustitia suadente. Datum sedecimo die diei introductionis et statutionis praemissarum, anno domini millesimo quingentesimo tricesimo septimo supradicto.

1537.
május 6.

(A kolosmonostori convent által 1810. decz. 27-én kiadott hiteles másolata gróf Majláth György zavari levéltárában.)

XXVII. V á r a d, 1537. a u g u s z t u s 8.

János király meghagyja a gyulafehérvári káptalannak, hogy Maylád István vajdát Bálványos vára és hozzátartozandóságai birtokába igtassa be.

Joannes dei gratia rex Hungariae etc. fidelibus nostris capitulo ecclesiae Albensis Transylvanae salutem et gratiam. Dicitur nobis in persona fidelis nostri spectabilis ac magnifici Stephani Maylad vayvodae nostri Transylvanensis et sicularum nostrorum comitis, quomodo ipse in dominium totalis castri Bálványos in comitatu Zolnok interiori existentis ac universorum iurium possessionariorum ubilibet adiacentium ad idem castrum

pertinentium, ipsum exponentem inscriptionis nostrae titulo concernentium legitime vellet introire. Super quo fidelitati vestrae harum serie mandamus firmiter, quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fidedignum, quo praesente Andreas de Zenthpaal, aut Valentinus Almady de Zawa, vel Ladislaus Banffy de Lossoncz aliter de Monyoro, aliis absentibus homo noster regius de curia nostra regia per nos ad id specialiter transmissus ad facies praescripti castri Balványos ac universorum iurium possessionariorum ubilibet adiacentium ad idem castrum pertinentium vicinis et commetaneis eiusdem aut eorundem universis inibi legitime convocatis et praesentibus accedendo, introducat praefatum exponentem in dominium eiusdem aut eorundem, statuaturque idem et eadem eidem simul cum cunctis suis utilitatibus et pertinentiis quibuslibet praemisso iure sibi incumbente possidendum, si non fuerit contradictum; contradictores vero si qui fuerint, evocet eosdem contra annotatum exponentem nostram personalem in praesentiam ad terminum competentem rationem contradictionis eorum reddituros. Et post haec huiusmodi introductionis ac statutionis seriem cum contradictorum et evocatorum, qui fuerint, vicinorumque et commetaneorum, qui praemissae statutioni intererunt, ac iurium possessionariorum inibi statuendorum nominibus terminoque assignato, ut fuerit expediens, nostrae personali praesentiae suo modo fideliter rescribatis. Datum Waradini tertio die festi Transfigurationis domini. anno eiusdem millesimo quingentesimo tricesimo septimo.

A gyulafehérvári káptalan 1537. október 2-án kelt jelentéséből,
l. XXXI. sz. a.

XXVIII. 1537. október 2.

A gyulafehérvári káptalan jelenti János királynak, hogy midőn Majlád István vajdát Bálványos vára birtokába beakarta vezetni, Bethlen Farkas, Thelegdy Mihály és a Patóchyak a beigtatásnak ellenmondtak.

Serenissimo principi et domino, domino Joanni dei gratia regi Hungariae etc., domino nostro clementissimo, capitulum ecclesiae Albensis Transylvanae orationes in domino devotas ac debitam obedientiam perpetua cum fidelitate. Vestra noverit sacratissima maiestas, nos literas eiusdem vestrae maiestatis introductorias et statutorias nobis praeceptorie loquentes et directas summa cum reverentia recepissemus in haec verba: Joannes dei gratia stb. (l. a XXVII. sz. oklevelet.) Nos igitur mandato eiusdem domini nostri regis gratiosissimi per omnia, ut tenemur, obedire cupientes, una cum praefato Ladislao Banffy homine suo regio unum ex fratribus nostris, venerabilem dominum Adrianum de Enyed, artium literalium et iuris utriusque doctorem. archidiaconum Dobocensem, socium et concanonicum fratrem nostrum,

vicarium in spiritualibus, causarumque auditorem generalem ad praemissam introductionem et statutionem suo modo fideliter peragendam nostro pro testimonio fidedignum duximus destinandum, qui tandem exinde ad nos reversi, consona voce nobis retulerunt eo modo, quomodo ipsi feria tertia proxima ante festum sancti Mathaei apostoli evangelistae noviter praeteritum ad faciem dicti castri Balvanyos loci scilicet inter alias possessiones iura possessionaria ad idem castrum et pertinen vicinis et commetaneis eiusdem et signanter egregiis ac nobilibus Blasio Kechethy de Geres, Emerico Miske de Osesztve, Joanne Kemény de Gyere Monostra ac nobilibus Barnaba de Zenth-Ivan, item providis Michaeli Lázár, iudice Bartholomaei Makraj in Zenth-Gyeurgy et Ladislao Zekeres colono nobilis Benedicti Nagy de Fratha in Mikezazya commorante, ac aliis inibi legitime convocatis et praesentibus accedendo, idem homo regius dicto nostro testimonio praesente introduxisset praefatum dominum vayvodam in dominium eiusdem et pertinentiarum universarum, statuissetque et commisisset idem et easdem eidem simul cum cunctis eiusdem et earundem utilitatibus et pertinentiis quibuslibet praemisso iure sibi incumbente possidendum, nullo extunc inibi contradictore apparente, tribus diebus legitimis et sufficientibus in facie eiusdem iuxta regni consuetudinem moram continuam faciendo. Et quamvis, ut praefertur, nullus inibi contradictor apparuerit, tamen deinde octavo et quattordecimo diebus dictae introductionis et statutionis nobilis Petrus Lugassy de Korogh-Szent-Marthon nominibus et in personis egregiorum Wolfgangi de Bethlen, Michaelis de Thelegd et generosae dominae Elizabeth Bethlen consortis egregii Nicolai Pathochy, necnon nobilium Francisci, Nicolai, Ludovici, Casparis, Balthazaris et Joannis filiorum eiusdem Nicolai Pathochy ex eadem domina Elizâbeth procreatorum diversis scilicet temporibus nostram veniendo in praesentiam, dictae introductioni et statutioni palam et publice contradixit. Ob cuius contradictionis, inhibitionis nos eosdem Wolfgangum Bethleny, Michaellem Thelegdi ac alios praefatos contra annotatum magnificum dominum vaivodam ipso contradictore palam audiente ad octavas festi epiphaniarum domini nunc venturi vestrae maiestatis personalem evocavimus in praesentiam, rationem contradictionis eorundem reddituros; seriem autem executionis praemissorum, prout nobis relatum extitit et expediens fore videbatur, eidem vestrae maiestati octavas ad praedictas suo modo fideliter duximus rescribendum. Datum quintodecimo die diei introductionis et statutionis praenotatarum, anno domini supradicto.

1537.
sept. 18.

(A gyulafehérvári káptalan által 1810. aug. 11-én kiadott hiteles másolat gróf Majláth György zavarai levéltárában.)

XXIX. Segesvár, 1538. július 23.

János király elismeri, hogy Majlád István vajda és az ő bálványosi várnagyai Bálványos várát, mely a váradi püspökséghez tartozik, Fráter György váradi püspöknek átadták.

Nos Joannes dei gratia rex Hungariae, Dalmatiae, Croatiae etc., recognoscimus et per praesentes fatemur nos, fideles nostros spectabilem et magnificum Stephanum Maylad waywodam nostrum Tansilvanensem et siculorum nostrorum comitem ac egregios Joannem Kemen et Blasium Olah castellanos suos in castro ecclesiae episcopatus Waradiensis Balwanyos vocato constitutos [praedictum castrum], quod superioribus annis ad manus eiusdem waywodae nostri devenerat, ad requisitionem nostram cum omnibus ingeniis et rebus ad illud pertinentibus ad manus fidelis nostri reverendissimi fratris Georgii electi episcopi Waradiensis ac thesaurarii et consiliarii nostri dedisse et assignasse, de cuius restitutione eosdem Stephanum waywodam nostrum dictosque castellanos suos quietos et expeditos facimus harum nostrarum vigore et testimonio literarum. Datum in civitate nostra regia Segeswar, in crastino festi beatae Mariae Magdalenae, anno domini millesimo quingentesimo tricesimo octavo.

Joannes rex, m. p. (P. H.)

(Eredetije gróf Majláth György zavarai levéltárában.)

XXX. 1538. november 11.

A kolosmonostori convent előtt Kosár Miklós a borbereki kastély és alvinczi jóság vételára tekintetében, melyet Fráter György váradi püspök azért vett meg tőle, hogy azzal Majlád Istvánt Bálványos váráért kárpótolja, magát kielégítettnek vallja.

Nos conventus monasterii beatae Mariae virginis de Kolosmonostra, memoriae commendamus per praesentes, quod egregius Nicolaus Kosár coram nobis personaliter constitutus, sponte et libere confessus est retulitque in hunc modum, quomodo proxime transactis temporibus regia maiestas, dominus noster gratiosissimus, spectabili et magnifico domino Stephano Maylad vayvodae Transylvanensi et Siculorum comiti pro fidelibus servitiis suis, quae ipse suae maiestati pro locorum et temporum varietate cum summa fidelitatis constantia impendit et exhibere curavit, ob hoc castrum Balvanios cum suis pertinentiis pro una certa summa pecuniarum obligasset et ad manus suas dedisset, quem (*így*) videlicet castrum Balvanios reverendissimus dominus frater Georgius electus episcopus Varadiensis et thesaurarius regiae maiestatis, considerans eundem (*így*) castrum semper pertinuisse

ad episcopatum Varadiensem, praesertim vero ad laudem et honorem divi Ladislai regis, sub cuius nomine praelibata ecclesia Varadiensis colitur, a praetitulato domino Stephano Maylad hoc modo redemisset et ad manus suas recepisset, quod videlicet a praeallegato Nicolao Kosár castellum Borberek et possessionem Alvincz cum omnibus earundem pertinentiis pro octo millibus florenorum emisset et annotatum castellum Borberek et possessionem Alvincz pro redemptione castri Balvanios praetitulato domino Stephano Maylad dedisset et assignasset, super quibus videlicet octo millibus florenorum solutione per praefatum dominum fratrem Georgium, quos idem in pretium dictorum castelli Borberek et possessionis Alvyncz persolvisset, dictus Nicolaus Kosar quittum, expeditum et per omnia absolutum reddidisset, imo reddidit et commisit coram nobis harum nostrarum vigore et testimonio literarum mediante. Datum in festo beati Martini episcopi, anno domini millesimo quingentesimo tricesimo octavo.

(A kolosmonostori convent által 1810. deczember 29-én kiadott hiteles másolata gróf Majláth György zavari levéltárában.)

XXXI. Szent-Gál, 1540. január 2.

Majlád István szövetséglevele.

Mi Maylad István, Balassy Imre erdélyi vajdák, Kendy Ferencz tárnokmester, Kornis Miklós, Andrássy Márton, Péter Geréb, Sándor Mihály, Kachyay Ferencz, Lázár Imre, Nyujthódy Gergel az mi hazánk javáért ez egyenes atyafiságos barátságra mentünk egyenlő akarattal. Először, az törvényünk és régi szokásunk és az egész községnek és község javának ellene hogy semmit nem cselekedünk, de mindenkoron és minden módon csak az községes jót keressük. Másodszor, hogy ha az fejedelmeknek valami szerencsétlensége, gonosza történendik, kit isten eltávoztasson, mi egyetembe és egy szívvel valakit választandunk választassék, és egyink is másink hire nélkül és akaratja nélkül nem száll valami szerzésekre, de valami szerzendő leszen, egyenlőképen és egy akarattal mívelünk mindeneket azokba. Harmadszor, hogy egyink az másinknak tisztességit, elővitelit, s nagy hasznát mindenkor mindenikünknek az ő rendéhez képest igyekezik elővinni, és minden módon, a hol lehet, segítséggel és tanácssal kész leszen az másinknak javának elővitelére, úgy hogy ha valamelyünk tisztjeit letennéje, tehát az többi mind az ő tiszteket, akármineműek legyenek, leteszik, sem adja együnk magát a másink akaratja nélkül valami tisztbe. Negyedszer, hogy mi közülünk együnk is valakinek, az többinknek akaratja nélkül barátja nem leszen, úgy hogy ha történnék, hogy együnknek barátja

lenne, az többinek pedig nem, avagy pedig együnknek mi közülünk az nem lenne barátja, tehát az kinek barátja volt az, avagy az többinknek is barátságára hozza, avagy nyilván mind a barátság ellen ezenkívülvaló barátjának ellene mond, és mi hozzánk ragaszkodik. Ötödször, ha valamellyinknek mi közülünk valami képen holta történendik, tehát az többiek, kik megmaradnak, az meghalt árváknak minden atyafiui és igaz oltalommal és segítséggel kész leszen cselekedni és mutatni emberségnek minden tisztességét, cselekedetét. Továbbá, ha jobbágyink avagy szolgáink, avagy atyánkfia között, vagy mi magunk között valami egyenlenség történnék avagy láttatnék, az fogott emberek által minden halogatás nélkül igazán megláttassék és elvégeztessék. Végezetre semminemű embernek egymást meg ne hagyjuk nyomorítani, minden tehetségünk szerint minden életünk marháink fottaik, ezt pedig megszeghetetlenül fogadjuk megtartani az mi hitünk, tisztességünkre, mind az mi életünkbe, kinek bizonyosságára adtuk egymásnak az mi pecsétünk és kezünk írása alatt való levelet. Költ Szent-Gálon, kis karácson másodnapján Ezer ötszáz negyven esztendőben.

(Orsz. levéltár.)

XXXII. Meggyes, 1540. szept. 27.

Maylád István és Balassa Imre levele Kolosvár város tanácsához a 15 dénárnyi kapuadó behajtása ügyében.

Közölve az Erdélyi Országgyűlési emlékekben, I. k. 43. l.

XXXIII. Fejérvár, 1543. márcz. 26.

Fráter György és Petrovich Péter Maylád Istvánnéhoz.

Nagyságos minekünk tisztelendő asszonyunk. Köszönetünknek és szolgálatunknak utána. Irtá kegyelmed minekünk, és embere által is kér minket azon, hogy mi Maylád uramért törekednénk. Mi miképen ennekelőtte, azonképen most is örömet törekednénk az ő kegyelme megszabadításáért. De te kegyelmed szintűgy kér minket, hogy ha Maylád uram megszabadulása csak mi hatalmunkba volna. Mi is császár kezibe voltunk mint foglyok, kinél most is egy atyánkfia fogva vagyon. No de minket az úr isten az ő kegyelmességéből kiszabadíta, őtet pedig ott hagyja, azért a melly isten minket megszabadított, ugyan ezen megszabadítja Maylád uramat is.

De te kegyelmed csak mi nálunk töreködik, de az fundamentomról, kivel Mayláth uram megszabadúlhatna, nem szól. Mert császár immár gyakorta irt minekünk, hogy az foglyokat,

kik Fogarasban vannak, megszabadítanók. Azt is parancsolta, hogy megszállanók az várat és elfoglalnók, hogy így is elbocsáthatnók, mert ezt, ha akarunk, megnyerhetünk, de még ez eddig csak szóval tartottuk, kiből adtunk neki valami reménységet annyira, hogy immár nincsen mivel magunkat mentenünk. Azért mikor látja, hogy az ő kedve szerint nem cselekedünk, nem hiszem hogy az mi cselekedésünknek foganatja legyen, mind addig, míg az foglyok el nem szabadulnak.

Te kegyelmed kívánja azt is, hogy királyné asszony ő felsége és mi is fejünket, tisztességünket és az országot Maylád uramért kössük, te kegyelmed pedig az egy törököt és két oláhot el nem akar eresztetni; te kegyelmed csak ő maga lássa azt meg, hogy ha királyné asszony ő fölsége és az ő gyermeke nem nagyobb a három embernél, de ha ez az Maylád uram dolga nem volna is, csak miértünk is, ha mikor szükségünk volna reá, kellene te kegyelmednek valamit mivelni. Most pedig a te kegyelmed urának megszabadulásáért sokkal inkább kellene te kegyelmednek szorgalmatosnak lenni az három embernek elbocsátásába.

Továbbá írja te kegyelmed én nekem azt is, hogy a várat ha meg kellene lenni inkább akarná, hogy én kezemnél volna. hogysen mint másénál. Én nekem az úr Istennek utána igaz elég várom vagyon, csak volna békességünk, kit ha még te kegyelmed adna is, nem venném el.

Hol pedig te kegyelmed ajánlja magát, hogy mindenekért magát kötné is, az Maylád uram megszabadulásáért, ne adja azt az úr Isten, hogy mi olly embert, ki illyen hatalmas fejedelem fogságában vagyon, valami kéntelen kényszerítenénk. Mert hiszszük azt, hogy ha az Úr Isten ő kegyelmét megszabadítja, mind királyné asszonynak ő felségének és mind az ő gyermekének és az országnak híven szolgál.

Ezt is továbbá izente te kegyelmed, hogy kész te kegyelmed mind gyermekével ide jönni. Az te kegyelmed itt léte, ha az foglyokat el nem bocsátják, árt inkább, hogynem mint használna. mert császár is azt vélné, hogy ugyan nem akarjuk az foglyokat eleresztetni, de ha az foglyokat elbocsátnák, te kegyelmed itt lehet az leány gyermekkel, de úgy hogy az Gabrielt kegyelmed hagyja ott valahol. Igyen hogy mi biztathatjuk te kegyelmedet, hogy az foglyok elbocsátásával kétségen kívül Maylád uram elszabadulna, ezzel te kegyelmedet nem biztathatjuk, sem azzal hogy el ne eressze, hanem te kegyelmed lássa, mit kelljen mivelni, de ha így ezzel nem szabadulna is, ezeknek elbocsátásával még is tetszenék mi nekünk, hogy császár akaratjának engedelmesök vagyunk, és bizvábban törekedhetnénk az Maylád uram megszabadulásáért. Hol pedig te kegyelmed kívánja azt, hogy királyné asszony ő fölsége biztassa levele által te kegyelmedet az te

kegyelmed ide való bizodalmas jövetelivel és innen való elmenesztésével is, mi ő felségének soha azt tanácsúl nem adjuk, hogy te kegyelmednek ezféle levelet adjon, mert ő felsége király gyermeke és királyné asszony lévén, nem oly ember, hogy valakinek nyomoruságát kívánná, sem mi is ő felsége után. Meg is bocsássa pedig te kegyelmed minekünk, de ha te kegyelmed ő felségébe nem bízik, hogy bízhassek ő felsége te kegyelmedben.

Mi nekünk semmiképen nem tetszik, hogy te kegyelmed azért eféle levelet ő felségétől kívánjon.

Továbbá írja azt is te kegyelmed, hogy én biztassam a te kegyelmed szolgáját, kit oda be akar küldeni; nem tudom, miképen kell én nekem biztatnom a te kegyelmed szolgáját, mikoron még az enyémet is szerencsére küldöm be. De ha igaz valamit akarnának is mívelni, higgye te kegyelmed, hogy nem Zéký Máthén kezdenék el, hanem valami nagyobb emberen, azért lássa te kegyelmed, hogy ha ugyan azért akarja beküldeni, avagy egyebet valakit. Isten tartsa meg te kegyelmedet minden javával. Költ ez levél Fejérvárat husvétmásodnapján 1543. Fr. Georgius Episcopus Varad. et locumtenens, ac Petrus Petrovich comes Themesien.

(Eredetije az orsz. levélt. Nádasdy osztály.)

XXXIV. Fogaras, 1546. február 8.

Maylád Istvánné Nádasdy Tamáshoz.

Nagyságos uram. Isten imádságomnak és örökön való szolgálatomnak utána. Ez estve jöve meg az én szerelmes megnyomorult uramtól egy emberem, ki ő kegyelmét jó egészségben hagyta, és az ő kegyelme szabadulása felett jó reménységet hozott, kiből dicsértessék a jó istennek neve mindörökön, és hálát adtam és adok is, hogy ő szent felsége ez időt adta érnem, hogy utat nyitott az Úr Isten az megszabadulásnak, kit hiszem hogy mindent megért kegyelmed az ő kegyelme leveléből. Im az én levelem mássát is kiküldtem kegyelmednek, és az dologért Zemere Gáspárt ma Ferencz uramhoz küldtem, hogy királyné asszonyt és szertartó uramat meglelje ez dologért, az mihelyt jobban vagyok hogy járnánk el benne. kiért én magam is királyné asszonyhoz akarok menni.

Továbbá az miért ajándékot küldött kegyelmed én nekem, adja az Úr Isten, hogy mind örökön meg szolgálhassam kegyelmednek. Az úr isten tartsa meg kegyelmedet nagy sok esztendőig ő szent malasztjával, mind az én szerelmes asszonyommal egyetemben, kinek ajánlom az én örökön való szolgálatomat és adja az úr Isten, hogy ő kegyelme felett az én reménységem telje-

sedjék. Ez levél költ az kegyelmed Fogarasába szent Dorottya nap után való hétfőn 1546. Nádasdy Anna.

(Gróf Majláth György levélt.)

XXXV. Konstantinápoly, 1549. április 6.

Maylád István nejéhez Nádasdy Annához.

Én szerelmes Annám!

Köszönetemnek utána. Én még egészségben vagyok, mivel az Úr Isten szeretett. Az leveleknek mássából, kit küldtél, kiket János deák hozott, mindent megértettem, de az franczai király leveli az dologra valók el nem jutottanak még, jóllehet azelőtt egynehány nappal ment császárhoz egy követe, az az franczai semmit abban nem tud, mert még az, ki az leveleket viszi, sem tudja volt, mi legyen az levelekben.

Im mostan franczai királynak Iwy (?) is, még 12 napra itt leszen, azért tetszett az itt való király követének, hogy János deák azt várja meg, attól mindent megértenek. Mert úgymond: látom, hogy az én királyom így Maylád uram dolgaira rá felelt, abba János az én uram soha egyebet nem mível, hanem vagy az, hogy immár elment az tanulság az főkövethoz, vagy az jövőendő követ hozza el, mert ez az dolog mostan ebbe áll. Reménylem az Istent, hogy Isten minden jót ad az kegyelmességéből.

Havasalji vajda uram ígérte magát, hogy engem az ő fejére veszen, és kezes levelet ad császárnak, azért Zabó Pétert küldtem vajda uramhoz, az levelet ha megadja, az mint mondta, legyen az is, hogy ne fogyatkozzunk abba is meg, ha megadja vagy nem, Péter leveliből megérted, az az még az követe, ki utban vagyon, elérkezik, addiglan Zabó Péter is megjöhet. János deákot aztán az követtel bocsájtom császárhoz, hogy szorgalmaztassa az dolgot. Itt az kik értik dolgomat, mindnyájan örülnek. Isten tartsa mind gyermekeikkel egyetembe. Fr. ird szolgálatomat és küld neki ezt el levelet, hogy értse, miben legyen az dolog, örömetst irok vala ő kegyelmének, de az idő nem szenvedé. Költ Constantinápolyban husvét után való pénteken 1549.

(Eredeti az orsz. levéltárban.)

XXXVI. 1551. január 26.

Somlyay Báthory András Nádasdy Tamáshoz.

Nagyságos uram és bizodalmas atyám, szolgálatomnak ajánlásának utána. Akarnám, ha egyéb hírt te kegyelmednek irhatnék, de az mivel isten szeret, mind jó névvel kell vennünk.

Minthogy te kegyelmed nekem parancsolta erőssen, hogy ha mit hallok szegény Maylát uram felől, azt én te kegyelmednek meg adnám érteni, azért ez mai napon hozák levelét Drinápolyból Ferencz papnak, ki az francziai király oratorának káplánja, hogy az Úr Isten megelégtette ez világban szegény uramnak nyomorúságát és az ő lelkit magához vötte az örök életbe. Napját nem irta, de az mint megérthetém, karácson előtt való hétbe lőtt halála, tudom, hogy Úr Isten elég . . . szerete te kegyelmedet és mindeneket meg tud kegyelmed gondolni; de mindazáltal kérem kegyelmedet az istenért, hogy ne legyen kegyelmednek ezen nagy bánatja, mert ezt Isten így akarta és senki ellene nem állhat, nincsen Isten után te kegyelmednél több bizodalunk, ha kegyelmed az nagy bánatnak ereszkedik (Isten ne adja), de félelmes te kegyelmednek, és betegségtől magát óvni, ki mindnyájan, kik kegyelmedbe bizunk, nagy bánatunkra és nyavalyásságunkra lenne. Azért könyörgök kegyelmednek, hogy te kegyelmed viseljen arra gondot, az mit az idő hozott. Ezt is értem, hogy testamentot tött, és az francziai király orátoránál (kinek neve Gabriel) vagyon; ez hírt asszonyom anyám sem értette ez mai napiglan. Isten haza segített hétbe kelve bemegyek, mert hivatott, de okát nem irta, miért hivat.

Továbbá örülünk vala rajta, hogy királyné asszony, Petrovith és kincstartó megegyenesedének, de az mint ismerem, csak szín alatt cselekedett királyné asszony kincstartóval, rövid napon bizonyos lesznek benne és tudására adom kegyelmednek. Ujságok nincsenek semmik, kik jók volnának, mert bizonynyal beszélők kikeletre császárnak reánk kijövetét, kinek csak hire halavány (?) is elfélemlítettünk. Az jó isten mit velünk téssen, legyen ő akartja. Ezen is könyörgök kegyelmednek, hogy ezen sok bolond írással ha megbántom kegyelmedet, nekem megbocsásson és az kegyelmes isten tartsa meg kegyelmedet sok ideiglen minden kívánta javaiban nagy békeességgel. Ez levél költ Váradon hétfőn szent Pál fordulása napjának utána 1551. Kegyelmednek szolgálja és fia Báthory András Somlyai m. p.

(Eredetije az orsz. levéltárban.)

XXXVII. Drinápoly, 1551. márcz. 21.

Joannes de Malvetiis levele Tharnóczy Andráshoz, a komáromi naszádosok kapitányához.

Ego iam scripsi magnifico et generoso domino meo, domino Nadasdino de morte condam magnifici domini sororii sui, domini Stephani Mailat, qui mortuus et sepultus est ante tres menses; cuius anima requiescat in pace. Si presbiter ille Jauriensis

voluerit venire ad partes illas, ego auxilio dei ipsum mittam cum prima commoditate; nam est Constantinopoli. Rogo dominationem magnificam, ut velit rogare dominum magnificum Nadasdinum, quod velit habere commendatum illum Habraham Judeum, qui tanto tempore bene servivit hic suo quondam domino sororio et iam Turci apotecarii pro medicinis fecerunt dicto Judeo solvere duo mille et quingentos (*így*) asperones, ita quod pauper Judeus amisit opus et inpena; et sic certificare dominationem vestram magnificam, quod si dictus Judeus non fuisset, Turci proiecissent corpus dicti domini Mailat insepultum ad canes. Sed ipse Judeus rogavit et suis expensis fecit, ut aliqui sacerdotes graeci Christiani sepelierunt corpus dicti domini Mailat; ita quod rogo dominationem vestram magnificam, ut faciat omnino precibus et ratione, ut dictus magnificus dominus Nadasdinus mittat illos duos mille et quingentos asperones ipsi Judeo supradicto. Nam quando mortuus est dominus Mailat, ego eram hic, sed omnia bene intellexi. Expecto responsum a dominatione vestra magnifica super hoc.

(Országos levéltár, a Nádasdy-féle iratok közt.)

Közli: MAJLÁTH BÉLA.
